Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	40Cpr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7115210876
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Sandra Veľká
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2017:7115210876.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v právnom spore žalobcov: 1/ prof. MVDr. D. E., DrSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom Košice, U. XX, 2/ prof. MUDr. F. E., CSc., nar. X.X.XXXX, bytom Košice, S. X, 3/ prof. MUDr. Ľ. H., CSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom Košice, J. XX, 4/ prof. MUDr. Z. S., CSc., nar. X.X.XXXX, bytom Košice, R. X, zastúpení advokátom JUDr. Milan Sedlák, Kukučínova 19, Košice, proti žalovanému: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Šrobárova 2, Košice, IČO: 00 397 768, zastúpený Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Zoborská 13, Košice, IČO: 47 256 206, o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1.rade 4.500 EUR s 5,15% úrokom z omeškania ročne od 11.7.2014 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Priznáva žalobcovi v 1.rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2.rade 2.400 EUR s 5,15% úrokom z omeškania ročne od 11.7.2014 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Priznáva žalobkyni v 2.rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 3.rade 5.100 EUR s 5,15% úrokom z omeškania od 11.7.2014 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Priznáva žalobkyni v 3.rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 4.rade 1.500 EUR s 5,15% úrokom z omeškania od 11.7.2014 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Priznáva žalobcovi v 4.rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 4.5.2015 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1.rade sumu 4.500 EUR s 5,15% úrokom z omeškania počnúc 11.7.2014 do zaplatenia, žalobkyni v 2.rade sumu 2.400 EUR s 5,15% úrokom z omeškania počnúc 11.7.2014 do zaplatenia, žalobkyni v 3.rade sumu 5.100 EUR s 5,15% úrokom z omeškania počnúc 11.7.2014 do zaplatenia, žalobcovi v 4.rade sumu 1.500 EUR s 5,15% úrokom z omeškania počnúc 11.7.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia boli zamestnaní u žalovaného ako vysokoškolskí učitelia - profesori a boli členmi Akademického senátu Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach ako najvyššieho samosprávneho orgánu fakulty. Zamestnávateľ UPJŠ v Košiciach, v mene ktorého v pracovnoprávnych

veciach konal, bývalý dekan prof. MUDr. A. J., CSc. a teraz koná dekan prof. MUDr. C. H., CSc., v zmysle ust. § 23 zák. o vysokých školách a § 28 ods. 1 zák. o vysokých školách vo veciach žalobcov v 1. až 4.rade konal v rozpore s ust. § 13 Zák. práce a ust. zák. č. 365/2001 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov a uplatnil voči žalobcom v 1. až 4.rade diskrimináciu, obťažovanie, neoprávnený postih, šikanu, mobbing a podobné konania v rozpore s dobrými mravmi, ktorých hodnotenie žalobcovia ponechajú na rozhodnutie súdu. Išlo o realizáciu úkonov s cieľom takto porušením zásady rovnakého zaobchádzania zastrašovať žalobcov a týkali sa najmä výkonu zamestnania a podmienok výkonu práce v zamestnaní vrátane odmeňovania (§ 6 ods. 2 písm. b/ antidiskriminačného zákona). Žalovaný takto voči žalobcom v 1. až 4.rade realizoval nerovnaký prístup, nerovnaké zaobchádzanie v porovnaní s inými zamestnancami ako napr. pri poskytovaní odmeňovania v prvom polroku 2014 a to aj napriek tomu, že v osobe žalobcov v 1. až 4.rade ide o popredných odborníkov, vysokoškolských pedagógov a dlhoročných zamestnancov žalovaného, ktorí patrili medzi špičku vo vedeckovýskumnej a publikačnej činnosti a ide o popredných odborníkov nielen v rámci Lekárskej fakulty ale aj celej univerzity či v rámci Slovenska. Žalovaný v rozpore s platnými Zásadami pre priznávanie odmien z mimorozpočtových zdrojov voči žalobcom v 1. až 4.rade nepostupoval v súlade s uvedenými zásadami a tieto odmeny im priznal len v čiastkach rovnajúcich sa „výsmechu do tváre“, navyše s odôvodnením, že na tieto odmeny, právny nárok nemajú a o tom, kto ich dostane a v akej výške o tom rozhoduje dekan. Pokiaľ zamestnávateľ t.j. žalovaný rozhodol o plošnom vyplatení odmien a pokiaľ mal schválené zásady, kritériá na priznanie týchto odmien a žalobcovia v 1. až 4.rade ich splnili, na tieto odmeny vo výške schválených kritérií im vznikol nárok a nemôžu byť odmeny, ich priznanie, výška a vyplatenie len a len na ľubovôli dekana. V opačnom prípade by išlo o konanie odporujúce čl. 2 základných zásad Zákonníka práce v spojení s ust. § 13 ods. 1,3,5 Zák. práce a § 6 ods. 2 písm. b/ antidiskriminačného zákona. Žalovaný s účinnosťou od 1.4.2014 prijal pod č.j. 2920/2014 vnútorný predpis platný pre Lekársku fakultu UPJŠ v Košiciach Zásady odmeňovania tvorivých zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov formou odmien. Tieto zásady upravujú odmeňovanie zamestnancov zamestnávateľa UPJŠ v Košiciach organizačne zaradených na Lekárskej fakulte (čl. I ods. 1). Podľa názvu predpisu sa vzťahujú na tvorivých zamestnancov UPJŠ, Lekárskej fakulty, medzi ktorých žalobcovia v 1. až 4.rade patria. Štatutárny orgán, dekan Lekárskej fakulty, pri priznávaní odmien v roku 2014, ktoré boli vyplácané z mimodotačných zdrojov vo výplatnom termíne za mesiac jún 2014 sa však uvedenými kritériami neriadil. Žalobcovi v 1.rade priznal a vyplatil 900 EUR, žalobkyni v 2.rade priznal a vyplatil 1.200 EUR, žalobkyni v 3.rade priznal a vyplatil 900 EUR a žalobcovi v 4.rade priznal a vyplatil 900 EUR, sumy, ktoré boli priznané a vyplatené by mali byť uvedené vo výplatnej páske - výplata za obdobie jún 2014 na ľavej strane pod tarifným platom, osobným príplatkom v kolónke odmeny. Sumy, ktoré však mali byť priznané a vyplatené podľa kritérií uvedených v citovanom vnútornom predpise by mali byť: žalobcovi v 1.rade 5.400 EUR, žalobkyni v 2.rade 3.600 EUR, žalobkyni v 3.rade 5.800 EUR a žalobcovi v 4.rade 2.400 EUR. Nepriznané a nevyplatené rozdiely predstavujú u žalobcu v 1.rade 4.500 EUR, žalobkyne v 2.rade 2.400 EUR, žalobkyne v 3.rade 5.100 EUR a žalobcu v 4.rade 1.500 EUR. Žalobcovia v 1. až 4.rade pritom neboli jediní, voči ktorým bývalý dekan konajúci v mene zamestnávateľa použil šikanu, zastrašovanie, mobbing, obťažovanie či konania v rozpore s čl. základných zásad Zákonníka práce alebo porušoval zásadu rovnakého zaobchádzania. Tieto konania sa stali všeobecnom metódou a prostriedkom zastrašovania zamestnancov, členov orgánov akademickej samosprávy, názorových odporcov dekana, resp. zamestnancov žalovaného, ktorí podali sťažnosti, podnety na preverenie trestnoprávnej zodpovednosti alebo upozorňovali na nedostatky na Lekárskej fakulte UPJŠ v Košiciach. Viaceré podnety zamestnancov sa stali predmetom preverovania orgánov činných v trestnom konaní a boli zahájené konania vo veci. Realizáciou nerovnakého zaobchádzania podľa § 6 ods. 2 písm. b/ len v oblasti odmeňovania dochádzalo k absurdnostiam takého charakteru, že niektorí jedinci mali priznané a vyplatené vyššie odmeny ako všetci zamestnanci ústavu, ktorí boli vedecko publikačne jedným z najaktívnejších u žalovaného, nakoľko zamestnancom boli vyplácané sumy, ktoré určil dekan nie podľa merateľných kritérií alebo podľa toho, ako bol zamestnanec lojálny voči nemu, či podával sťažnosti, upozorňoval na nedostatky, resp. patril do skupiny jeho názorových odporcov, sťažovateľov a pod.

2. Ako prostriedky procesného útoku žalobcovia predložili pracovné zmluvy, menovacie dekréty, výplatné pásky, zásady odmeňovania tvorivých zamestnancov z mimodotačných zdrojov, bodové hodnotenie vedeckovýskumných aktivít vysokoškolských pracovníkov za rok 2013, výpočet finančného ohodnotenia výučby podľa komplexného bodovacieho systému, písomnú korešpondenciu, listy dekana zamestnancom, zápisnice zo zasadnutia akademického senátu, výsluch žalobcov, výsluch svedkov

MUDr. A. E., DrSc., prof. MUDr. O. A., DrSc., návrh na poskytnutie odmeny zamestnancom, prof. MUDr. A. J., CSc., list rektora zo dňa 7.7.2014.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcov v 1. až 4.rade a tieto považuje za vykonštruované a neopodstatnené domnienky žalobcov, ktoré nemajú oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise, vnútornom predpise žalovaného a ani v skutočnom stave veci. Žalobcovia v 1. až 4.rade svoj údajný nárok nepodložili žiadnymi relevantnými skutočnosťami ani dôkazmi, z ktorých by bolo možné objektívne usúdiť, že žalovaný sa dopustil voči žalobcom v 1. až 4.rade diskriminačného konania a teda, že žalovaný postupoval v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v oblasti odmeňovania žalovaného. Žalobcovia v 1. až 4.rade uvádzajú v žalobe iba svoje subjektívne hodnotenia, úsudky či pocity, ktoré nezodpovedajú objektívnemu a skutočnému stavu a sú právne bezvýznamné, nepoukazujú na žiadne konkrétne situácie alebo na správanie žalovaného, ktoré by bolo možné hodnotiť ako diskriminácia, obťažovanie, neoprávnený postih, šikana, mobbing, konanie v rozpore s dobrými mravmi a pod. Žalovaný sa nedopustil žiadneho konania ani správania, ktoré by bolo v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo vnútornými predpismi žalovaného a ktoré by mohlo mať akékoľvek diskriminačné prejavy, účinky alebo následky vo vzťahu k žalobcom v 1. až 4.rade.

4. Súd vykonal dokazovanie prostriedkami procesného útoku označenými a navrhnutými žalobcami v 1. až 4.rade a prostriedkami procesnej obrany navrhnutými žalovaným a zistil tento skutkový stav:

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné a medzi stranami sporu nebolo rozporované, že žalobca v 1.rade bol zamestnaný u žalovaného na základe písomnej pracovnej zmluvy z 1.12.1988 ako vysokoškolský učiteľ, profesor na ústave farmakológie UPJŠ v Košiciach, Lekárskej fakulty, do marca 2015 bol členom akademického senátu Lekárskej fakulty UPJŠ. Žalobkyňa v 2.rade bola zamestnaná u žalovaného na základe pracovnej zmluvy ako vysokoškolský učiteľ, profesor na I. stomatologickej klinike UPJŠ v Košiciach, Lekárskej fakulty a Univerzitnej nemocnice L. Pasteura, pôsobila ako prednosta kliniky a bola členom akademického senátu Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach niekoľko funkčných období. Žalobkyňa v 3.rade bola zamestnaná u žalovaného, od roku 2014 pôsobila ako vysokoškolský učiteľ, profesor na I. klinike detí a dorastu UPJŠ, Lekárskej fakulty a Detskej nemocnice v Košiciach, pôsobila ako prednosta kliniky. Do marca 2015 bola členkou akademického senátu Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach. V marci 2015 ukončila pracovný pomer u žalovaného. Žalovaný v 4.rade bol zamestnancom žalovaného ako vysokoškolský učiteľ, profesor, prednosta ústavu. Dekan Lekárskej fakulty ako štatutárny orgán v roku 2014 priznal zamestnancom odmeny z mimodotačných zdrojov vo výplatnom termíne jún 2014, žalobcovi v 1.rade priznal odmenu 900 EUR, žalobkyni v 2.rade 1.200 EUR, žalobkyni v 3.rade 900 EUR a žalobcovi v 4.rade 900 EUR. V zmysle zásad odmeňovania tvorivých zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov formou odmien prijatých od 1.4.2014 bolo upravené odmeňovanie tvorivých zamestnancov UPJŠ - zásady odmeňovania tvorivých zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov formou odmien (ďalej „zásady odmeňovania“) upravujú odmeňovanie zamestnancov zamestnávateľa UPJŠ v Košiciach organizačne zaradených na Lekárskej fakulte v nadväznosti na § 4 a nasl. zák. NR SR č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako zák. č. 553/2003 Z.z.) pri použití mimodotačných zdrojov, v zmysle ktorého zamestnávateľ môže poskytnúť zamestnancovi aj iné odmeny v súlade § 20 zák. č. 553/2003 Z.z., o odmeňovaní tvorivých zamestnancov organizačne zaradených na UPJŠ Lekárskej fakulte rozhoduje dekan v súlade so zák. č. 553/2003 Z.z., vnútorným platovým predpisom UPJŠ v Košiciach a aktuálne platnou uzatvorenou kolektívnou zmluvou, pri odmeňovaní je povinný riadiť sa kritériami uvedenými v čl. III, IV, V, VI zásad odmeňovania zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov, pričom zohľadní najmä pedagogickú, vedeckú, riadiacu činnosť a ďalšie činnosti potrebné k dosiahnutiu cieľov fakulty. Podľa čl. IV, ods. 4 zásad odmeňovania o odmeňovaní prednostov priemerný výkon tvorivého zamestnanca UPJŠ Lekárskej fakulty sa vypočíta nasledovne: a/ spočítajú sa body všetkých tvorivých zamestnancov fakulty získané v KBS UPJŠ Lekárskej fakulty, výsledok predstavuje celkový bodový výkon fakulty v danom roku, b/ spočítajú sa úväzky všetkých tvorivých zamestnancov fakulty, výsledok predstavuje celkový prepočítaný počet tvorivých zamestnancov fakulty, c/ celkový bodový výkon fakulty sa predelí celkovým prepočítaným počtom zamestnancov fakulty. Výsledok predstavuje priemerný výkon tvorivého zamestnanca UPJŠ Lekárskej fakulty. Podľa čl. IV, ods. 5 zásad odmeňovania o odmeňovaní prednostov výkon na jedného tvorivého zamestnanca pracoviska UPJŠ Lekárskej fakulty sa vypočíta nasledovne:

a/ spočítajú sa body všetkých tvorivých zamestnancov pracoviska získané v KBS UPJŠ Lekárskej fakulty, výsledok predstavuje celkový bodový výkon pracoviska v danom roku, b/ spočítajú sa úväzky všetkých tvorivých zamestnancov pracoviska, výsledok predstavuje celkový prepočítaný počet tvorivých zamestnancov pracoviska, c/ celkový bodový výkon pracoviska sa predelí celkovým prepočítaným počtom zamestnancov pracoviska, výsledok predstavuje priemerný výkon tvorivého zamestnanca pracoviska. Podľa čl. IX, ods. 1 zásad odmeňovania na priznanie odmeny zamestnanec nemá nárok. O priznaní odmeny rozhoduje dekan.

6. Z návrhov na poskytnutie odmeny zamestnancom Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach z júna 2014 súd zistil, že dekan Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach doručil jednotlivým zamestnancom, medzi inými aj žalobcom v 1. až 4.rade návrh na poskytnutie odmeny, kde je uvedené, že v zmysle ust. § 20 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon) a KZ UPJŠ článok 20 ods. 1 podáva návrh na realizáciu odmeny v súlade s § 20 zák. č. 553/2003 Z.z. a v súlade so zásadami odmeňovania tvorivých zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimo dotačných zdrojov formou odmien za dobrú organizáciu práce vo funkcii prednostu a významný podiel pracoviska na dosahovaných výsledkoch fakulty v prvom polroku 2014.

7. Štatutárny orgán dekan Lekárskej fakulty vo výplatnom termíne jún 2014 odmeny z mimodotačných zdrojov za prvý polrok 2014 vyhotovil výpočet v zmysle komplexného bodového systému k 1.1.2014, z ktorého vyplýva, že žalobca v 1.rade získal 3232,12 bodov, odmena činí 900 EUR, žalobkyňa v 2.rade počet bodov 1367,83, odmena 1.200 EUR, žalobkyňa v 3.rade 2641,86 bodov, odmena 900 EUR, žalovaný v 4.rade 888,45 bodov, odmena 900 EUR. Prednostom ústavov a kliník bola vyplatená odmena v najnižšej výške 900 EUR a to u Doc. D. R., MVDr., CSc. za 1088,16 bodov, Ing. D. E., PhD. za 372,43 bodov, MUDr. F. T., CSc. za 601,94 bodov, MUDr. prof. H. P., PhDr., PhD. za 0 bodov, MVDr. D. S., CSc. za 456,45 bodov. Odmena vo výške 4.100 EUR bola vyplatená prof. Ing. E. E., CSc. za 2469,09 bodov, odmena vo výške 6.050 EUR bola vyplatená doc. RNDr. D. J., CSc., mimoriadny profesor za 1940,51 bodov, prof. RNDr. D. Š., PhDr. bola vyplatená odmena 3.200 EUR za 1905,48 bodov, prof. MUDr. C. P., PhD. bola vyplatená odmena 3.000 EUR za 2958,42 bodov, odmena vo výške 3.000 EUR bola vyplatená prof. MUDr. S. Q., DrSc. za 11490,69 bodov, odmena vo výške 3.900 EUR bola vyplatená prof. MUDr. W. G., CSc. za 2.060,11 bodov, odmena vo výške 5.200 EUR bola vyplatená prof. MUDr. I. D., Dr.h.c., CSc. za 2966,40 bodov, MVDr. I. T., DrSc. bola vyplatená odmena 3.900 EUR za 1220,98 bodov, prof. MUDr. R. E., CSc. bola vyplatená odmena 5.400 EUR za 1591,59 bodov, odmena vyplatená doc. MUDr. H. Q., PhD., mimoriadny profesor vo výške 2.300 EUR za 1444,64 bodov, odmena vo výške 2.750 EUR bola vyplatená prof. MVDr. A. Č., CSc. za 1794,52 bodov, MUDr. M. J., PhD. bola vyplatená odmena vo výške 3.000 EUR za 86,14 bodov, ostatným prednostom bola zaplatená odmena vo výške 1.200 EUR a to za 0 bodov získaných v zmysle komplexného bodového hodnotenia u 14 prednostov, pričom maximálny počet získaných bodov v zmysle komplexného bodového hodnotenia pri prednostoch, ktorým bola udelená odmena 1.200 EUR bolo 814,29 bodov. MUDr. H. M., PhD. bola vyplatená odmena 2.100 EUR za 0 bodov a prof. MUDr. C. H., PhD. 3.000 EUR za 1365,24 bodov, prof. MUDr. O. Q., PhD. odmena vyplatená 5.850 EUR za 3754,05 bodov. Dňa 24.9.2014 sa uskutočnilo zasadnutie Akademického senátu UPJŠ, Lekárskej fakulty, zo zápisnice 31/2014 vyplýva, že jedným z bodov programu bol návrh rektora UPJŠ v Košiciach na odvolanie Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. z funkcie dekana UPJŠ Lekárskej fakulty a odmeny zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov za prvý polrok 2014. Zo zápisnice vyplýva, že predseda Akademického senátu UPJŠ Lekárskej fakulty doc. RNDr. D. J., CSc., mim. prof. prečítal list rektora UPJŠ prof. MUDr. A. E., DrSc., v ktorom požiadal o zabezpečenie schválenia návrhu na odvolanie Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. z funkcie dekana UPJŠ Lekárskej fakulty Akademickým senátom UPJŠ Lekárskej fakulty a zdôvodnenie tohto návrhu. Predseda Akademického senátu UPJŠ Lekárskej fakulty uviedol, že zabezpečiť schválenie návrhu na odvolanie dekana nie je v jeho možnostiach a kompetenciách ale, že doručil senátorom všetky dokumenty a listy, ktoré mu boli zaslané rektorom predsedovi Akademického senátu UPJŠ Lekárskej fakulty ku kauze MUDr. I. D. a navyše aj korešpondenciu v danej veci medzi rektorom a dekanom a zároveň zabezpečí podmienky na informované a slobodné rozhodnutie členov Akademického senátu Lekárskej fakulty o návrhu na odvolanie dekana fakulty. Ďalej predseda senátu informoval, že pozval rektora univerzity na zasadnutie Akademického senátu Lekárskej fakulty z dôvodu, že rektor je navrhovateľ, ktorý žiada o prerokovanie návrhu na odvolanie dekana a podľa rokovacieho poriadku Akademického senátu rozprava senátu sa začína po odôvodnení návrhu navrhovateľom. Rektor UPJŠ listom ospravedlnil svoju neúčasť na zasadnutí Akademického senátu UPJŠ Lekárskej fakulty s tým, že podkladové materiály, ktoré dostali

členovia Akademického senátu Lekárskej fakulty, dostatočne objasňujú situáciu, ktorá ho viedla k podaniu návrhu na odvolanie dekana Lekárskej fakulty. K predloženému návrhu vystúpil dekan fakulty Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc., podrobne chronologicky objasnil celú kauzu, ktorá vznikla na základe sťažnosti prof. MUDr. F. E., CSc. vo veci postupu Lekárskej fakulty pri štúdiu študenta MUDr. I. D. v študijnom programe Zubné lekárstvo. Poukázal na skutočnosti, ktoré spochybňujú záujem rektora UPJŠ o vyriešenie tohto problému a poškodzujú dobré meno fakulty. Prezentoval výsledky, ktoré Lekárska fakulta UPJŠ pod jeho vedením za posledné roky dosiahla vo všetkých oblastiach svojej činnosti. Keďže Dr.h.c. prof. MUDr. I. D., CSc. požiadal o možnosť vystúpenia na zasadnutí Akademického senátu Lekárskej fakulty, členovia Akademického senátu hlasovaním schválili jeho vystúpenie. Dr.h.c. prof. MUDr. I. D., CSc. vo svojom vystúpení zareagoval na predložené informácie a podrobne objasnil postup štúdia aj priebeh skúšok jeho syna MUDr. I.. D.. Prof. MUDr. F. E., CSc. sa vyjadrila k vystúpeniu dekana Lekárskej fakulty Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. aj k vysvetleniu Dr.h.c. prof. MUDr. I.. D., CSc. Poukázala na všetky pochybenia, ktoré nastali pri štúdiu MUDr. I.. D.. V širokej rozprave vystúpili: prof. MUDr. O.. A., CSc., prof. MVDr. D.. E., DrSc., následne VaMK pristúpila k realizácii tajného hlasovania, na základe ktorého Akademický senát prijal uznesenie č. 131 Akademický senát UPJŠ Lekárskej fakulty neschvaľuje návrh rektora UPJŠ v Košiciach prof. MUDr. A. E., DrSc. na odvolanie Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. z funkcie dekana UPJŠ Lekárskej fakulty. Hlasovanie: počet senátorov, ktorí súhlasili s návrhom na odvolanie dekana: 6, počet senátorov, ktorí nesúhlasili s návrhom na odvolanie dekana: 10, počet senátorov, ktorí sa zdržali hlasovania: 4. Predseda Akademického senátu Lekárskej fakulty doc. RNDr. D.F. J., CSc., mim. prof. požiadal dekana fakulty, aby uviedol rozpravu k bodu, ktorý navrhol na rokovanie akademického senátu. Dekan UPJŠ Lekárskej fakulty Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. prečítal list, v ktorom požiadal o uvoľnenie z funkcie dekana UPJŠ Lekárskej fakulty z dôvodu konfrontačného charakteru riadenia UPJŠ jej rektorom prof. MUDr. A.. E., DrSc. vo vzťahu k Lekárskej fakulte. Uviedol, že svoje sily teraz sústredí na prípravu voľby kandidáta na funkciu rektora. Poďakoval predsedovi Akademického senátu Lekárskej fakulty a tým členom senátu, ktorí svojím konštruktívnym prístupom prispeli k spoločnej snahe o začlenenie a udržanie našej fakulty medzi vysokoškolskou elitou SR. Následne list verejne odovzdal predsedovi senátu. Predseda Akademického senátu Lekárskej fakulty doc. RNDr. D. J., CSc., mim. prof. konštatoval, že v písomnej podobe dekan žiada o uvoľnenie z funkcie. Akademický senát tajne hlasoval o návrhu na odvolanie Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. z funkcie dekana Lekárskej fakulty na základe jeho žiadosti o uvoľnenie z funkcie. Predseda VaMK doc. MUDr. D.. M., PhD. vyhlásil výsledky tajného hlasovania. Akademický senát prijal uznesenie č. 132. Akademický senát UPJŠ Lekárskej fakulty navrhuje odvolať dekana UPJŠ Lekárskej fakulty Dr.h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. z funkcie dekana Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach na základe žiadosti dekana o uvoľnenie z funkcie. Hlasovanie: počet senátorov, ktorí súhlasili s návrhom na odvolanie: 19, počet senátorov, ktorí nesúhlasili s návrhom na odvolanie: 0, počet senátorov, ktorí sa zdržali hlasovania: 0. Dňa 12.9.2014 požiadali prof. MUDr. O. A., CSc. a žalobca v 1.rade Akademický senát UPJŠ o zaradenie bodu do programu zasadnutia Akademického senátu 24.9.2014 odmeny zamestnancom UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov za prvý polrok 2014.

8. Rektor UPJŠ prof. MUDr. A. E., DrSc. listom zo dňa 7.7.2014 adresovaným všetkým zamestnancom Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach zo dňa 7.7.2014 oznámil, že ako zamestnanec Lekárskej fakulty UPJŠ mailom dostal scan listu pána dekana zo dňa 20.5.2014, v ktorom oznámil, že pre nepochopenie vedenia UPJŠ ohľadom finančného hodnotenia tvorivých zamestnancov Lekárskej fakulty UPJŠ sa vedenie Lekárskej fakulty UPJŠ rozhodlo vyplatiť polročné odmeny v zmysle zásad odmeňovania tvorivých zamestnancov Lekárskej fakulty UPJŠ z mimodotačných zdrojov. Napriek tomu, že tento list dostali všetci, pre osvieženie pamäti scan listu prikladá. Návrh polročných odmien mu bol následne ako rektorovi UPJŠ predložený ad informandum. S ľútosťou musel konštatovať, že avizované odmeňovanie v zmysle zásad odmeňovania tvorivých zamestnancov Lekárskej fakulty UPJŠ nebolo dodržané a odmeny boli navrhnuté účelovo, so silným diskriminačným aspektom.

9. Dekan UPJŠ Lekárskej fakulty Dr. h.c. prof. MUDr. A. J., CSc. listom zo dňa 11.7.2014 adresovaným všetkým zamestnancom UPJŠ Lekárskej fakulty oznámil, že pokiaľ prof. MUDr. A. E., DrSc. vo svojom liste zo dňa 7.7.2014 uvádza, že s ľútosťou musí konštatovať, že odmeny boli navrhnuté účelovo so silným diskriminačným aspektom, konštatuje, že pocity ľútosti a diskriminácie rektora UPJŠ by nemuseli zaťažovať myseľ zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty, ak by rektor UPJŠ podpísal osobné platy v zmysle platných zásad odmeňovania zamestnancov UPJŠ Lekárskej fakulty z mimodotačných zdrojov formou osobných príplatkov a osobných platov, schválených akademickým senátom fakulty a platných od 1.4.2014.

10. Z výpovede žalobcu v 1.rade súd zistil, že im bol doručený list od dekana, v ktorom im oznámil, že budú vyplácané odmeny v zmysle odseku 1,2 zásad podľa výsledkov pedagogických, vedeckých, organizačných a iných. Aj od rektora im bol doručený list, v ktorom je uvedený nejasný charakter vyplácania odmien. Má za to, že vyplatená výška jeho odmeny súvisí s jeho činnosťou v Akademickom senáte, kde boli spolu so žalovanou v 2. a 3.rade označení za oportunistov, keďže mali iný názor na rôzne otázky a to prispelo k výške priznanej odmeny. Doc. J. bol predsedom Akademického senátu, body v zmysle komplexného bodového hodnotenia sa udeľujú za vedeckú publikačnú činnosť, za články, podľa kvality jednotlivých periodík, podľa citácií, tieto údaje dodáva tretia nezávislá strana, knižnica a tieto body nie sú sporné. Ďalej sa body udeľujú za pedagogickú činnosť, za odučené praktiká, prednášky a to v slovenskom alebo cudzom jazyku a takýmto spôsobom sa body sčítajú. Vedecká činnosť doc. J. za posledné roky bola slabšia, dlhšiu dobu sa venoval činnosti predsedu Akademického senátu a nie vedeckej činnosti. Žalobca v 1.rade je prednostom ústavu farmakológie, tento ústav je ťahúňom Lekárskej fakulty pokiaľ ide o vedeckovýskumnú činnosť, on sám navrhoval odmeny zamestnancom svojho ústavu a je podľa neho smutné, že celé toto pracovisko, ktoré ťahá vedeckú činnosť celej fakulty malo pre všetkých zamestnancov nižšie odmeny ako niektorí jednotlivci. Podľa neho je pochybnosť o výške priznanej odmeny doc. J., napríklad v porovnaní s prof. Q., ktorá je líderkou, získala 11800 bodov, jej odmena nedosahuje ani polovicu odmeny priznanej doc. J.. Má vedomosť o tom, že zásady komplexného bodového hodnotenia boli zrušené právnym oddelením z dôvodu, že tam boli niektoré diskriminačné ustanovenia. S pánom J., dekanom mal negatívny vzťah, keďže na jednom zasadnutí Akademického senátu pán J. navrhol, aby všetci členovia Akademického senátu za účasť na zasadnutí dostali za každé zasadnutie 100 EUR odmenu. Žalobcovia sa na Akademickom senáte vyjadrili, že ak členstvo v Akademickom senáte je čestnou funkciou a má kontrolovať dekana, preto vyjadrili nesúhlas s návrhom na vyplácanie odmeny za účasť, predsedovi Akademického senátu sa to nepáčilo, preto požiadal komisiu Akademického senátu univerzity, t.j. vyššieho orgánu, aby to preskúmal, stanovisko bolo také, že vyplácanie odmien je amorálne a prieči sa to aj zákonným normám.

11. Z výpovede žalobkyne v 2.rade súd zistil, že vznikli nepomery medzi odmeňovaním skutočných lídrov vedeckovýskumnej činnosti, ktorí dostali menej ako tí, ktorí nepublikovali, mali 0 bodov a dostali odmeny v tisícoch EUR. Postup pri udeľovaní odmien bol jedným z dôvodov jej odchodu z Lekárskej fakulty, hlavným dôvodom boli neprávosti, ktoré sa diali v zmysle študijného poriadku na Lekárskej fakulte, kde sa mali uprednostňovať nariadením vtedajšieho vedenia študenti, ktorí neprospievali, títo mali dostávať skúšky, ona a jej kolektív to neakceptovali, dostali sa na tzv. čiernu listinu. Poslednou okolnosťou neprávosti bolo zistenie o porušení štúdia a študijných predpisov študenta, ktorý nechodil 4 roky poriadne do školy a zrazu bol pred štátnicami a o mesiac mal dostať diplom zubného lekára. Pripomienkovala to už predtým na zasadnutiach senátov, sú o tom malé zmienky, pretože zápisnice sa nikdy nepísali tak ako sa mali písať, vedela, že vedenie Lekárskej fakulty s tým nič nebude robiť, preto oznámenie o tejto skutočnosti doručila rektorovi a prorektorovi, ktorí sa zaoberali pedagogikou a títo následne zastavili vydanie diplomu tomuto študentovi. Vzhľadom k tomu, že ich absolventi idú rovno do praxe bez nejakých príprav, boli dostatočne prísni, nároční, čo im bolo vyčítané, najmä v prípade zahraničných študentov. V súčasnosti pôsobí ako garant štúdia na Slovenskej zdravotníckej univerzite. Predmetný študent bol synom bývalého dekana prof. D., ktorý končil štúdium všeobecného lekárstva a mal začať, resp. pokračovať po prijímacích pohovoroch v štúdiu zubného lekárstva, čo nie je v rozpore so zákonom ale on do školy nechodil, keďže chodil na kliniku vlastného otca, žalobkyňa v 2.rade bola garant, jej kontrola bola teda minimálna, keďže mali dve pracoviská, nebolo jej zo strany vtedajšieho vedenia dovolené, aby kontrolovala priebeh výučby, aj keď vedeli o problémoch. Na začiatku akademického roka syn prof. D. figuroval v zoznamoch, nikto ho v škole z kolegov nevidel ani zo študentov, až naraz sa objavil v 6. ročníku, že absolvoval prvú zo štátnych skúšok. Z uvedeného dôvodu sa cítila diskriminovaná, pričom rozhodnutie bývalého rektora neudeliť titul doktor zubného lekárstva synovi prof. D. prišlo až potom, keď ona oznámila, že ukončuje pracovný pomer. Uvedený stav trval 4 až 5 rokov predtým, vedeli, že sa robia chyby hlavne pri prideľovaní financií, persona non grata sa stala asi od roku 2009, kedy opakovane na Akademických senátoch namietala financovanie štúdia, keďže zahraniční študenti prispievali značnými finančnými prostriedkami a tieto prostriedky mohli zabezpečiť výuku zubného lekárstva, ktorá je drahá, oni však zo strany vedenia nedostali nič a zabezpečovali výuku z prostriedkov štátneho rozpočtu, ktorý bol na slovenských študentov. Ak toto roky namietala, vždy jej námietky boli zamietnuté. Jej vzťah s bývalým dekanom prof. J. nebol dobrý, ako náhle sa prof. J. dostal do nejakého problému alebo konfliktu, začal neskutočne vrieskať po ľuďoch bez ohľadu na to, s kým jedná. V istom období bola jeho štatutárnym zástupcom a keď jednal takýmto spôsobom párkrát

z vedenia odišla, všeobecný názor na bývalého dekana bol taký, že neznáša ženy, ktoré sú úspešné a každý človek, ktorý mu argumentuje pravdou, to má u neho zlé.

12. Z výpovede žalobkyne v 3.rade súd zistil, že od roku 2015 nepracuje na Lekárskej fakulte, kde pracovala 35 rokov, naposledy ako prednostka Detskej kliniky, predtým ako prodekanka. V čase vyplácania odmien mala veľmi slušnú publikačnú aktivitu. Určenie odmien dekanom považuje za absolútnu diskrimináciu oproti ľuďom, ktorí dostali vyššie odmeny a nedosiahli takúto činnosť a bol to jeden z dôvodov jej odchodu z lekárskej fakulty, kde práca za ťažkých podmienok bola znevažovaná, má za to, že ako jediný profesor pediatrie, vďaka ktorej bol akreditovaný špeciálny štátnicový odbor, si Lekárska fakulta jej prácu nevážila a v súčasnosti pôsobí ako prednosta dvoch zlúčených najväčších kliník na Slovensku, čo svedčí o tom, že má nejaké odborné zázemie. Bola súčasťou mobbingu, ktorý robil prof. J. a s odstupom času na inom pracovisku vie porovnať nepríjemnosť tohto prístupu. Jedným z príkladom bol nátlak dekana za situácie, keď bola predseda štátnicovej komisie a členom štátnicovej komisie bola aj docentka Š.K., ktorú určil pán dekan napriek tomu, že dva týždne alebo mesiac dopredu dostávali listinu o tom, kto je členom komisie a kedy sa konajú štátnicové skúšky. V čase pracovnej doby uvedená pani docentka sa neospravedlnila a neprišla na štátnice, preto do záznamu o štátnici, ktorý musí oficiálne podpísať, uviedla, že táto docentka nebola prítomná, vzápätí ju zavolal k sebe pán dekan, začal na ňu vrieskať a musela zmeniť zápis o štátnicovej komisii, že predmetná osoba tam bola prítomná. To bola posledná kvapka a následne dala výpoveď. V roku 2015 cez leto mali jednanie s novým pánom rektorom, ktorý vedel, že chcú podať žalobu a snažil sa dojednať mimosúdne, keďže vedeli, že odmeny neboli objektívne, napriek tomu k mimosúdnemu vyporiadaniu nedošlo.

13. Z výpovede žalobcu v 4.rade súd zistil, že pracuje na Lekárskej fakulte od roku 1971, nepotrebuje vedieť, kto mal koľko bodov, vie kto publikuje, kto nepublikuje, kto je vedec na slovenskej, vysokej, medzinárodnej úrovni, že sa stotožňuje s výpoveďami žalobcov v 1. až 3.rade, má za to, že je potrebné, aby sa fakulta od svojho konania očistila, pre neho je dôležité ospravedlniť sa za spôsob odmeňovania, rozdeľovania odmien. On osobne pri prvej voľbe na kandidatúru dekana podporoval, ako náhle sa začali diať čudné veci, o ktorých sa vyjadrovali žalobcovia v 1. až 3.rade, začal silne kritizovať dekana a zadosťučinenie je pre neho principiálna vec. Nevylučuje, že pridelené odmeny mali slúžiť na skorumpovanie členov senátu, keďže boli prideľované ľuďom, ktorí nikdy nič nepublikovali, nemá na to dôkaz, avšak vzhľadom k tomu, k dĺžke svojho pôsobenia 45 rokov na fakulte, má pocit, že niečo nebolo v poriadku.

14. Z výpovede svedkyne prof. MUDr. O. A. súd zistil, že prof. J. ako bývalý dekan deklaroval v druhom funkčnom období, že si už môže robiť čo chce a riadil sa podľa týchto kritérií, v odmeňovaní, v personálnej politike a v celej činnosti. Aj ona bola v dvoch súdnych sporoch so žalovaným, ktoré skončili rozsudkom v jej prospech a mimosúdnou dohodou, aj po tomto súdnom spore pokračoval dekan v diskriminovaní v odmeňovaní, polročné odmeny mali byť pridelené podľa fakultou vytvorených objektívnych kritérií na kvantifikáciu vedeckovýskumnej činnosti, ktoré schválil senát ako zásady odmeňovania. Dekan deklaroval, že ide udeľovať odmeny podľa týchto zásad, následne zistili, že sa tak nestalo. Svedkyňa bola na druhom mieste vedeckovýskumnej činnosti, dostala menej ako tí, ktorí mali 0 bodov, ona a kolegovia, ktorí dostali menej, boli členmi Akademického senátu a nesúhlasili s ním a výsledkom tohto postoja bola politika dekana v odmeňovaní. Predmetom jej súdneho sporu bolo výberové konanie, diskriminácia v rôznych formách. Univerzita jej vyplatila nemajetkovú ujmu v inom spore a mimosúdne sa dohodli, že vezme späť žalobu o diskrimináciu a vzdá sa polovice žiadanej sumy, ktorá v podstate zodpovedala tomu o čo bola na odmenách ukrátená. Rozdiely vo vyplatených odmenách boli veľké, medzi tými, ktorí zdvihli ruku na všetko a medzi tými, ktorí boli opozícia, nesúhlasila napríklad s tým, že dekan navrhol odmenu za účasť v Akademickom senáte a potom samozrejme už nedostávala žiadne odmeny a tí, ktorí odsúhlasili nemorálne veci, tí dostali rádovo tisíce EUR. Má vedomosť o ďalších prejavoch diskriminácie, ak niekto poukázal na nejaký podvod, prípadne, že niečo nie je v poriadku, tak sa mu vyhrážal bývalý dekan alebo ho priamo odvolal. Príkladom je prof. E., žalovaná v 2.rade, ktorá poukázala na podvod kolegu, ktorý zapísal synovi 20 skúšok a o týždeň na to ju prof. J. vo funkcii prišiel odvolať z funkcie garanta, taktiež ako svedkyňu odvolal prakticky zo všetkých funkcií, ktoré mala.

15. Z výpovede svedka prof. MUDr. A. E. súd zistil, že svedok bol, v čase navrhnutia odmien bývalým dekanom prof. J., rektorom univerzity. Dekan mal v kompetencii udeľovať odmeny zamestnancom, rektor nemal právo zasahovať do týchto odmien, realizácia týchto odmien bola oznamovaná rektorátu. Keďže dekan vyjadril v liste stanovisko, že odmeny bude rozdeľovať podľa platných pravidiel, to boli

pravidlá komplexného bodového hodnotenia, podľa ktorých sa aj vypočítali. Keď nahliadol do zoznamu odmien, na prvý pohľad bolo jasné, že neboli vôbec dodržané tieto kritériá, boli tam markantné rozdiely, napríklad profesor na pracovisku mal odmenu 100 EUR a docent, ktorý zďaleka nedosahoval jeho bodové hodnotenie, mal 3.000 EUR. Napríklad žalobca v 1.rade mal navrhnutú odmenu 900 EUR a ďalší dvaja prednostovia 5.400 EUR. Pokiaľ ide o žalobcu v 1.rade je roky všeobecne známy, jeden z najlepších vedecky výskumných pracovníkov na fakulte a jeden z najlepších v pedagogickom procese. Považoval to za do neba volajúcu nespravodlivosť a vymyslené odmeny, ktoré skôr začali pripomínať to, že ten, kto sa hodí, tomu dáme odmeny a ten koho nemáme radi, tomu odmeny nedáme. Preto napísal ako rektor oficiálny list, ktorý poslal všetkým zamestnancom a oznámil, že odmeny neboli rozdelené podľa pravidiel tak ako to bolo avizované ale že boli rozdelené bez dodržania kritérií. V danom prípade išlo o odmeny z mimodotačných zdrojov získaných najmä finančnými prostriedkami z poplatkov zahraničných študentov za štúdium v cudzom jazyku, čo neboli zanedbateľné finančné prostriedky. Išlo o finančné prostriedky, ktoré neboli poskytnuté zo štátneho rozpočtu. Pokiaľ ide o prof. P. a jej odmenu 3.000 EUR, bola prodekanka a bolo verejným tajomstvom, že vzťah dekana J. k nej bol mimoriadne vrúcny, t.j. nebolo možné voči nej sa ohradiť a to bez ohľadu na to, či konala v súlade s pravidlami, vždy jej bola poskytnutá ochrana. Pokiaľ ide o doc. J., ide o priemerného zamestnanca, ak takýto zamestnanec má odmenu 6.000 EUR, tak potom nemal mať zamestnanec, ktorý je vynikajúci 900 EUR, doc. J. bol predseda Akademického senátu a má za to, že táto odmena bola prejavom vďaky za vedenie Akademického senátu. Pokiaľ ide o prof. D., ide o osobu, ktorá robila problémy a robí problémy dodnes a má námietky aj voči jeho tvrdenej vedeckovýskumnej činnosti. Prof. P. bola prodekanka pre vzdelávanie, na rektorát sa dostávali materiály súvisiace so vzdelaním a legislatívou a preto sa vie vyjadriť, že táto osoba patrila k najslabším prodekanom, materiály, ktoré postupovala, mali závažné chyby, zamestnanci rektorátu ich museli často opravovať, nepatrila k výborným zamestnancom, patrila k slabším, šlendriánskym zamestnancom a má za to, že oproti nej nemohli mať žalobcovia nižšie odmeny.

16. Z výpovede svedka prof. MUDr. A. J. súd zistil, že v čase udelenia odmien bol svedok dekanom Lekárskej fakulty UPJŠ, udelené odmeny vychádzali z ust. § 20 zák. č. 553/2003, kde zamestnávateľ môže a nemusí vyplatiť odmeny. Žalobcovia ako kvalitní zamestnanci mali všetci odmenu 100% k platu. Vážil si všetkých kvalitných zamestnancov, preto v roku 2014 navrhol osobné platy asi 70 zamestnancom, žalobcovia mali zaujímavé platy v rozpätí 3.500 až 4.000 EUR. Návrh nebol podpísaný rektorom a veľmi ho prekvapil negatívny postoj práve žalobcov v senáte, ktorí nesúhlasili s takýmto návrhom odmeňovania ako keby bojovali proti sebe. Išlo o finančné prostriedky z vlastných zdrojov, nie zo štátneho rozpočtu, informoval sa, či sa na udelenie týchto odmien vzťahuje zákon č. 553/2003, bolo mu uvedené, že áno. Pri prideľovaní odmien nešlo o vedomý krok voči určitým zamestnancom, niektorí zamestnanci sa do tohto balíka nezmestili, keďže zamestnanci nemajú nárok na odmeny, týmto mali byť poskytnuté odmeny v nasledujúcom období. Na konci roku 2013 rektor schválil platy na 3 mesiace, začiatkom roka 2014 to odmietol, preto chcel aspoň čiastočne kompenzovať zamestnancov, ktorí nemali podpísané osobné platy a to v rámci odmien za prvý polrok a tí, ktorí sa nezmestili, mali byť kompenzovaní v nasledujúcom období. Dôvodom, prečo mali tí, ktorí dosiahli vyšší počet bodov, v rámci komplexného bodového hodnotenia, menšie odmeny ako tí, ktorí mali 0, uviedol, že chcel ohodnotiť svojich výkonných zamestnancov, preto navrhol osobné platy a bolo pre neho prekvapením, že rektor nepodpísal navrhnuté platy a to ani žalobcom, s ktorými mal nadštandardné vzťahy a keď toto nepodpísal, predpokladal, že žalobcovia budú vyvíjať nátlak. Má za to, že pochybil rektor, ktorý nemal oprávnenie podpísať návrh platov zamestnancov fakulty. Tvrdenie, že chcel uplácať členov Akademického senátu pani P., pána J., pani Č., pána D., pani E. a pána T. nadštandardnými odmenami, nemá logiku, pretože aj žalobcovia boli členmi Akademického senátu a ak by ich chcel uplácať, tak aj im by priznal vysoké odmeny. Ako dekan chcel určením nižších odmien žalobcom dosiahnuť, aby vyvinuli tlak na rektora a následne bol pripravený doplatiť im rozdiel. Potvrdil, že odmeny vyplatené žalobcom boli nižšie aké mali byť vyplatené v zmysle zásad komplexného bodového ohodnotenia. Následne už nekompenzoval finančne žalobcov, keďže skončil vo funkcii v septembri 2014 a žiadne iné odmeny z mimo dotačných zdrojov už neudelil. Tieto boli udeľované až za ďalší polrok jeho nástupcom.

17. Podľa ust. § 2 ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka,

politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

18. Podľa ust. § 2a ods. 1,2,3 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu. Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

19. Podľa ust. § 6 ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v pracovnoprávnych vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

20. Podľa ust. § 9 ods. 1,2,3 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržal zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená. Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

21. Podľa ust. § 11 ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalobca"). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalovaný").
22. Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

23. Podľa článku 2 posledná veta zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

24. Podľa ust. § 13 ods. 1,2,3,6 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce zamestnávateľ je v pracovnoprávnych vzťahoch povinný zaobchádzať so zamestnancami v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou pre oblasť pracovnoprávnych vzťahov osobitným zákonom o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon). V pracovnoprávnych vzťahoch sa zakazuje diskriminácia zamestnancov z dôvodu pohlavia, manželského stavu a rodinného stavu, sexuálnej orientácie, rasy, farby pleti, jazyka, veku, nepriaznivého zdravotného stavu alebo zdravotného postihnutia, genetických vlastností, viery, náboženstva, politického alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného

alebo sociálneho pôvodu, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov. Nikto nesmie byť na pracovisku v súvislosti s výkonom pracovnoprávnych vzťahov prenasledovaný ani inak postihovaný za to, že podá na iného zamestnanca alebo zamestnávateľa sťažnosť, žalobu, návrh na začatie trestného stíhania alebo iné oznámenie o kriminalite alebo inej protispoločenskej činnosti. Zamestnanec, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania alebo nedodržaním podmienok podľa odseku 3, môže sa obrátiť na súd a domáhať sa právnej ochrany ustanovenej osobitným zákonom o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

25. Podľa ust. § 1 ods. 1 písmeno f/ zák. č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje odmeňovanie niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme u zamestnávateľov, ktorými sú verejné vysoké školy a štátne vysoké školy.

26. Podľa ust. § 20 ods. 1,2 zák. č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov zamestnávateľ môže poskytovať zamestnancovi odmenu za a) kvalitné vykonávanie pracovných činností alebo za vykonanie práce presahujúcej rámec pracovných činností vyplývajúcich z dohodnutého druhu práce, b) splnenie mimoriadnej pracovnej úlohy alebo osobitne významnej pracovnej úlohy, alebo vopred určenej cieľovej pracovnej úlohy, prípadne jej ucelenej etapy, c) pracovné zásluhy pri dosiahnutí 50 rokov veku až do sumy jeho funkčného platu, d) poskytnutie osobnej pomoci pri zdolávaní požiaru 31) alebo mimoriadnej udalosti, 32) pri likvidácii a odstraňovaní ich následkov, pri ktorých môže dôjsť k ohrozeniu života, zdravia alebo majetku, alebo e) aktívnu účasť na zvýšení výnosov získaných podnikateľskou činnosťou zamestnávateľa, ktorý je príspevkovou organizáciou. Návrh na poskytnutie odmeny zamestnancovi podľa odseku 1 vrátane jej výšky písomne odôvodní príslušný vedúci zamestnanec.

27. Predmetom konania je náhrada nemajetkovej ujmy titulom diskriminácie v pracovnoprávnom vzťahu.

28. Zásada rovnakého zaobchádzania, často vyjadrená ako zákaz diskriminácie, sa najčastejšie používa v súvislosti s porušením niektorého z práv zakotvených v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zákaz diskriminácie neznamená len rovnaké zaobchádzanie s ľuďmi v rovnakých situáciách, ale aj uplatnenie tohto základného ľudského práva. Zákonník práce - zákon č. 311/2001 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2002 v znení neskorších predpisov zakotvil zákaz diskriminácie ako jednu zo svojich základných zásad v čl. 1 a čl. 6, ktorými sa majú riadiť pracovnoprávne vzťahy a sú v nich zobrazené významné ústavné práva a určujú hranice, v ktorých sa majú tieto práva uskutočňovať, ako aj v ustanoveniach § 13 a § 119 ods. 3. Zákonník práce upravuje základné práva a povinnosti medzi zamestnancom a zamestnávateľom a zákaz diskriminácie v § 13. Schválením zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) s účinnosťou od 01.07.2004 došlo i k zmene ustanovenia § 13 Zákonníka práce -zákona č.311/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý uzákonil komplexný zákaz diskriminácie vo vzťahu ku všetkým právam vyplývajúcim z pracovnoprávnych vzťahov. Diskriminácia sa môže prejavovať v priamej alebo nepriamej forme. Priama diskriminácia je konanie alebo zanedbanie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou, nepriama diskriminácia nie je, ak tieto sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto záujmu.

29. Subjekt podávajúc žalobu, teda ten, ktorý tvrdí, že bol diskriminovaný, nie je zbavený v absolútnom slova zmysle dôkaznej povinnosti, v žalobe musí nielen tvrdiť skutočnosti o porušení zásady rovnakého zaobchádzania, ale tieto i preukázať. Ďalej musí v tvrdiť (nie už preukázať), že sa s ním konalo diskriminačne. Pokiaľ uvedené preukáže, resp. potvrdí, je na druhej strane, aby preukázala opak. Žalovaný v konaní unesie dôkazné bremeno jedine preukázaním, že konanie, ktoré preukázal žalobca,

nie je konaním diskriminačným. Žalobca však musí preukázať, že sa s ním nezaobchádzalo obvyklým, teda neznevýhodňujúcim spôsobom a ďalej musí tvrdiť, že znevýhodňujúce zaobchádzanie bolo motivované diskrimináciou. Súd pritom musí preukázaný skutkový stav podrobiť tzv. testu proporcionality, keď najprv musí zhodnotiť, či v danom prípade existuje legitímny cieľ znevýhodnenia a následne preniesť posúdenie pomeru medzi legitímnym cieľom a prostriedkom, ktorým je tento cieľ dosahovaný. Súd je pritom viazaný tým, čo je požadované žalobou. Povinnosťou žalobcu je uviesť skutočnosti alebo prejavy zo strany žalovaného , ktoré by mohli byť spôsobilé určitej diskriminácie voči žalobcovi a až potom by prichádzala do úvahy povinnosť žalovaného ako zamestnávateľa preukazovať, že k porušeniu princípu rovnakého obchádzania s navrhovateľom, resp. k jeho diskriminácii nedošlo.

30. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný k nim pristupoval diskriminačne z dôvodu ich oportunistických názorov vyjadrovaných v Akademickom senáte, ktoré mal súd za nesporné a znevýhodnil ich pri udeľovaní odmien z mimodotačných zdrojov za prvý polrok 2014. Súd mal za to, že žalobcovia toto svoje tvrdenie preukázali. Z výpovedí všetkých žalobcov vyplýva, že boli členmi Akademického senátu Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach a že opakovane vyjadrovali svoj odlišný názor, poukazovali na chyby a nedostatky a porušovanie právnych predpisov. Tvrdili a aj preukázali, že dekan Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach doručil všetkým zamestnancom rozhodnutie - list, v ktorom uvádza, že im budú poskytnuté odmeny z mimodotačných zdrojov a to v zmysle kritérií stanovených komplexným bodovým hodnotením, pričom odmeny poskytnuté žalobcom v 1. až 4.rade nezodpovedali týmto kritériám a napriek deklarácii dekana o tom, že odmeny sú vyplácané v súlade so zásadami a to všetkým zamestnancom, tieto zásady uplatnené neboli. Žalobcami tvrdené skutočnosti žalovaný nijak nevyvrátil, naopak bývalý štatutárny zástupca žalovaného rektor univerzity, svedok MUDr. A. E. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že mal za to, že žalobcovia v 1. až 4.rade boli diskriminovaní a že napriek tomu, že dekan deklaroval, že bude odmeny udeľovať v zmysle platných pravidiel a to zásad komplexného bodového hodnotenia, odmeny boli dávané tomu, kto súhlasil s názorom dekana a kto nesúhlasil, napriek jeho vynikajúcim výsledkom, odmeny nedostal. Uvedený názor vyslovil rektor v čase udelenia odmien štatutárny zástupca žalovaného aj v liste zo dňa 7.7.2014. Žalovaný nie že nepoprel tvrdenie žalobcov o ich diskriminácii v prípade udeľovania odmien, ale priamo diskrimináciu žalobcov potvrdil aj bývalý dekan Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach MUDr. A. J., ktorý uviedol, že dôvodom vyplatenia nižších odmien žalobcom v 1. až 4.rade bola skutočnosť, že mali nadštandardné vzťahy s bývalým rektorom MUDr. A. E., ktorý nepodpísal návrhy platov zamestnancom fakulty a neudelením odmien, resp. určením nižších odmien žalobcom chcel dosiahnuť, aby vyvinuli tlak na rektora a následne bol pripravený doplatiť im rozdiel, ktorý však vyplatený nebol.

31. Nárok na zaplatenie odmien je fakultatívnym nárokom, teda zamestnancom nevzniká právny nárok na ich vyplatenie. Rozhodnutie o udelení odmien je v súlade s ust. § 20 zák. č. 553/2003 v kompetencii dekana, v zmysle ktorého môže a nemusí udeliť odmeny jednotlivým zamestnancom. Dekan však v listoch jednotlivým zamestnancom v mesiaci jún 2014 deklaroval, že odmeny sú poskytnuté v súlade s cit. zák. ust. a zásadami komplexného bodového hodnotenia schváleného žalovaným. Dekan Lekárskej fakulty bol teda oprávnený poskytnúť odmeny podľa svojho uváženia sám, napriek tejto právomoci v listoch jednotlivým zamestnancom deklaroval, že tieto budú vyplatené podľa kritérií, komplexného bodového hodnotenia. Pri určovaní výšky jednotlivým zamestnancom však vôbec neboli dodržané tieto kritériá, pričom v konaní nebolo sporné, že zamestnanci, ktorí dosiahli 0 bodov v zmysle hodnotenia, mali niekoľkonásobne vyššie odmeny ako tí, ktorí dosiahli vyšší počet bodov.

32. Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané tvrdenie žalobcov v 1. až 4.rade, že žalovaný postupoval voči ním diskriminačne pri stanovení odmien z mimodotačných zdrojov za prvý polrok 2014 z dôvodu ich odlišných názorov. Pri udelení odmien sa s nimi nezaobchádzalo obvyklým spôsobom, v zmysle rozhodnutia dekana udeliť odmeny podľa kritérií komplexného bodového hodnotenia, ale znevýhodňujúcim, z dôvodu ich presvedčenia a názoru a toto zaobchádzanie bolo motivované diskrimináciou, ktorú priamo vo svojej výpovedi potvrdil bývalý dekan.

33. Preto mal súd za preukázané, že konaním žalovaného došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania voči žalobcom v 1. až 4.rade.

34. Domáhať sa ochrany na všeobecnom súde je oprávnená každá fyzická osoba a v zákonom ustanovených prípadoch i právnická osoba, ktorá sa domnieva, že v minulosti bola, či stále je diskriminovaná, teda dotknutá na svojich právach, právom chránených záujmoch či slobodách

špecifikovaných v Ústave Slovenskej republiky, či v celom rade medzinárodných zmlúv a dohovorov garantujúcich jednotlivé čiastkové práva, v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania. Forma domáhania sa tejto ochrany je stanovená v normách občianskeho práva procesného, predovšetkým v Civilnom sporovom poriadku. Pôjde o žalobu vo veci ochrany pred neoprávneným zásahom do práva na rovnaké zaobchádzanie v právnych vzťahoch. Konkrétne prostriedky ochrany, ktorých sa strana sporu môže na súde voči osobe porušujúcej jeho právo na rovnaké zaobchádzanie domáhať, sú stanovené demonštratívne, čo znamená, že okrem nich je možné uplatniť i ďalšie prostriedky ochrany. Antidiskriminačný zákon uvádza tri konkrétne prostriedky ochrany. Tieto tri osobitné žaloby sú: a/ negatórna žaloba - tzv. žaloba o zdržanie sa neoprávneného zásahu do práva a je prípustná iba tam, kde neoprávnený diskriminačný zásah stále trvá, b/ reštitučná žaloba - žaloba domáhajúca sa napravenia protiprávneho stavu, odstránenia následku protiprávneho konania, c/ satisfakčná žaloba - žaloba na poskytnutie primeraného zadosťučinenia o náhradu tzv. nemajetkovej ujmy, teda ujmy na dôstojnosti a integrite osobnosti fyzickej osoby ako ľudského jedinca.

35. Žalobcovia sa v danej veci domáhali náhrady nemajetkovej ujmy, teda ujmy na dôstojnosti integrite ich osobnosti.

36. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu v základoch celého právneho systému i ústavného poriadku a je možné ju preto považovať za konečný účel právneho poriadku. Tým sa stáva objektívnou ústavnou kategóriou a pôsobí vo vzťahu k ostatným inak nehierarchicky usporiadaným základným právam ako hodnota nadradená a s ohľadom na to je potrebné akýkoľvek zásah či zníženie ľudskej dôstojnosti vnímať ako zásah veľmi závažný a teda, ťažko reparovateľný. Ľudská dôstojnosť je totiž hodnotou horizontálne neporovnateľnou s ostatnými ústavnými hodnotami či spoločenskými normami, je úplne nenahraditeľná iným statkom a tým menej hodnotou vyčísliteľnou v peniazoch.

37. Primárnou funkciou náhrady nemajetkovej ujmy je funkcia satisfakčná, čo znamená primerané, s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu optimálne a tým účinné vyváženie a zmiernenie nepriaznivého následku neoprávneného zásahu. Vzhľadom na to, že nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom zmysle slova ani nedá odškodniť a jej rozsah nie je možné ani exaktne kvantifikovať a vyčísliť, namiesto nej je možné len poskytnutie zadosťučinenia.

38. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie.

39. Súd je toho názoru, že všetky následky tvrdené žalobcami, predstavujúce nemajetkovú ujmu, sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Vzťah medzi príčinou (diskrimináciou) a následkami je priamy, bezprostredný; nebyť diskriminácie , tieto následky by nenastali.

40. Žalobcovia sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žaloba na upustenie od diskriminačného konania bola v čase podania žaloby bezdôvodná, nakoľko skutok, ktorým bola spôsobená diskriminácia - poskytnutie nižších odmien žalobcom z dôvodu ich názorového presvedčenia už bol dokonaný, zadosťučinenie bolo fakticky poskytnuté žalobcom listom rektora zo dňa 7.7.2014, v ktorom považoval stanovenie odmien za diskriminačné a preto sa žalobcovia domáhali náhrady nemajetkovej ujmy. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nesporné, že všetci žalobcovia boli dlhoroční zamestnanci žalovaného, uznávaní odborníci vo svojich odboroch, nositelia akademického titulu profesor, súčasne prednostovia jednotlivých kliník a zároveň boli členmi Akademického senátu. Z dosiahnutého bodového ohodnotenia podľa komplexného bodového hodnotenia bolo preukázané, že žalobcovia v 1. až 4.rade vzhľadom na svoju dlhoročnú prax, odborné znalosti, publikačnú a pedagogickú činnosť. Pociťovali krivdu a nespravodlivosť pri udelení odmien za prvý polrok roku 2014. Boli považovaní, vzhľadom na svoje názory, za opozíciu a cítili sa dehonestovaní oproti zamestnancom, ktorí preukázateľne dosahovali nižšie pracovné výkony a nižšiu odbornosť a boli ohodnotení z dôvodu súhlasných stanovísk s vedením fakulty, vyššími odmenami. Žalobkyne v 2. a 3.rade z dôvodu nátlaku vedenia fakulty pri námietkach, že žalovaný koná v rozpore s právnymi predpismi, ktoré mal súd za preukázané a nebolo žalovaným spochybnené (návrh na priznanie odmien za účasť v Akademickom senáte, nátlak dekana, zvyšovanie hlasu, presadzovanie si svojho stanoviska, nátlak vydávať rozhodnutie v súlade s názorom dekana) ukončili pracovný pomer so žalovaným.

41. Preto mal súd za preukázané, že diskriminačné konanie žalobcu vážne zasiahlo do pracovnoprávnych vzťahov žalobcov so žalovaným a to v intenzite, ktorá odôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy. Taktiež bolo nesporné, že diskriminačným konaním žalobcov došlo aj k majetkovej ujme u žalobcov, keď z dôvodu diskriminačného konania jednoznačne potvrdeného žalovaným došlo k priznaniu nižšej odmeny žalobcom, aká by im bola priznaná, keby k diskriminačnému konaniu nedošlo. Žalobcovia sa domáhali priznania nemajetkovej ujmy v rozsahu rozdielu priznanej odmeny a odmeny, na ktorú by mali v zmysle komplexného bodového hodnotenia nárok. Súd posúdil výšku týchto nárokov a dospel k záveru, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, táto suma je niekoľkonásobne nižšia ako suma priznávaná titulom diskriminácie v pracovnoprávnych vzťahoch v obdobných prípadoch, preto žalobe žalobcov v celom rozsahu vyhovel a priznal im náhradu nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške.

42. Podľa ust. § 559 ods. 1,2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

43. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa ust. § 3 nar. vl. SR č 87/1995 Zb. v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobcovia sa domáhali zaplatenia úroku z omeškania od 11.7.2014. Výplatný termín za mesiac jún 2014, v ktorom boli splatné odmeny, bol 10.7.2014, pričom v liste zo dňa 7.7.2014 štatutárny zástupca žalovaného sám uznal, že došlo k diskriminácii.

46. S poukazom na vyššie uvedené s tým, že žalovaný nenamietal takto ustálený dátum omeškania, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom úrok z omeškania počnúc 11.7.2014 v súlade s ich žalobou.

47. Výška úroku z omeškania zodpovedá úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania navýšenej o 5 percentuálnych bodov v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.

48. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcom, ktorí mali v konaní plný úspech, plnú náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu.

51. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktoré vydá vyšší súdny úradník v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do

uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. § 38 exekučného poriadku.